

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci navrhovateľa: **Slovenská republika – Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, B.**, proti dlžníkovi **Ing. I.**, r. č. X. o návrhu na vyhlásenie konkurzu, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 6. marca 2006 č. k. 28K 26/2005-170 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. novembra 2006 č. k. 3 Obo 110/2006-199, rozhodol

t a k t o :

Uznesenie súdu prvého stupňa a uznesenie odvolacieho súdu v častiach, ktorými bola uložená povinnosť navrhovateľovi zaplatiť predbežnému správcovi JUDr. I. odmenu vo výške 10 000,-- Sk, **z r u š u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie navrhovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 22. novembra 2006 č. k. 3 Obo 110/2006-199 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo konanie zastavené, predbežnému správcovi bol priznaný nárok na odmenu vo výške 10 000,-- Sk a náhradu výdavkov vo výške 5 718,-- Sk a navrhovateľ bol zaviazaný zaplatiť predbežnému správcovi sumu 15 718,-- Sk. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol:

Z obsahu spisu je zistené, že ustanovený predbežný správca riadne vykonával svoju činnosť do zastavenia konkurzu s poukazom na ust. § 9b ods. 3 zák. č. 328/1991 Zb., vznikol mu preto nárok na náhradu výdavkov a na odmenu. Tento nárok predbežného správcu nie je a ani nemôže byť dotknutý tým, že navrhovateľ bol pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu od zloženia preddavku na úhradu odmeny predbežného správcu oslobodený.

Na podnet navrhovateľa generálny prokurátor Slovenskej republiky proti uzneseniu súdu prvého stupňa a uzneseniu odvolacieho súdu v časti, ktorými bolo rozhodnuté o odmene predbežného správca, podal mimoriadne dovolanie a navrhol v týchto častiach uznesenia zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Generálny prokurátor na zdôvodnenie mimoriadneho dovolania uviedol:

Predbežný správca predložil súdu dňa 14. a 24. novembra 2005, 5. decembra 2005, 23. januára 2006, 2. februára 2006, správu o zistených majetkových pomeroch dlžníka a dňa 6. februára 2006 vyúčtoval výdavky, ktoré mu vznikli pri výkone funkcie vo výške 5 718,-- Sk. Súd podľa § 9b ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní v spojení s ustanovením § 9b vyhlášky č. 493/1991 Zb. priznal správcovi odmenu vo výške 10 000,-- Sk. Súd považoval odmenu predbežného správca vo výške 10 000,-- Sk, ako aj jeho výdavky vo výške 5 718,-- Sk za trovy konania a zaviazal navrhovateľa Daňový úrad L. uhradiť tieto podľa § 146 ods. 2 O. s. p., lebo navrhovateľ zastavenie konania zavinil tým, že v zákonom stanovenej lehote nepreukázal pohľadávku ďalšieho veriteľa. Súčasne poznamenal, že navrhovateľom je S., preto by postupom podľa § 141 ods. 2 O. s. p. hradil trovy konania aj v prípade, že by zastavenie konania nezavinil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na odvolanie navrhovateľa uznesením z 22. novembra 2006 č. k. 3 Obo 110/2006-199 potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že súd prvého stupňa ustanovil predbežného správca v súlade s ustanovením § 9a ZKV a taktiež je nepochybne zistené, že ustanovený predbežný správca riadne vykonával svoju činnosť do zastavenia konkurzu. Z uvedeného dôvodu mu vznikol nárok na náhradu výdavkov a na odmenu. Tento nárok nemôže byť dotknutý tým, že navrhovateľ bol pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu od zloženia preddavku (§ 4 ods. 7 ZKV) oslobodený.

Uvedenými rozhodnutiami krajského a najvyššieho súdu v časti, ktorou bol navrhovateľ povinný zaplatiť náhradu trov konania v sume 10 000,-- Sk, bol podľa môjho názoru porušený zákon.

Podľa § 9a vyhlášky č. 493/1991 Zb. preddavok na odmenu predbežného správcu je 10 000,-- Sk.

Podľa § 9b vyhlášky č. 493/1991 Zb. odmena predbežného správcu je 10 000,-- Sk.

Zákon o konkurze a vyrovnaní má ustanovenia tak hmotnoprávnej, ako aj procesnoprávnej povahy. Občiansky súdny poriadok platí subsidiárne. Primeranosť jeho použitia neznamena oprávnenie súdu rozhodovať, či bude alebo nebude príslušné ustanovenie O. s. p. aplikovať. V prípade, že zákon o konkurze a vyrovnaní (ďalej len ZKV) upravuje isté právne vzťahy, neprichádza do úvahy aplikácia iného právneho predpisu.

Z ustanovenia § 4 ods. 7 ZKV alinea druhá nesporne vyplýva, že správca dane nemá povinnosť súčasne s podaním návrhu zložiť na účet súdu preddavok na úhradu odmeny predbežného správcu, ktorý v zmysle § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. je 10 000,-- Sk.

Rozhodnutím súdu o zastavení konania zaniká funkcia predbežného správcu, pričom zákon (§ 9b ods. 3 ZKV) stanovuje, že súd rozhodne aj o odmene predbežného správcu.

Uvedená odmena sa vyplatí z preddavku zloženého podľa § 4 ods. 7 ZKV a jej výška je stanovená v § 9b citovanej vyhlášky. Zákon o konkurze a vyrovnaní teda rieši otázku spôsobu úhrady odmeny predbežného správcu, ktorá sa môže uhradiť výlučne zo zloženého preddavku.

Pokiaľ navrhovateľ – správca dane zo zákona takúto povinnosť nemal, nemohol mu súd uložiť povinnosť zaplatiť odmenu predbežnému správcovi v sume 10 000,-- Sk a už vôbec nie z titulu náhrady trov konania.

Odmena predbežného správcu nepredstavuje trovy konania, z uvedeného dôvodu aplikácia tretej časti tretej hlavy O. s. p. neprichádza do úvahy.

Odôvodneniu potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu možno prisvedčiť len do tej miery, že predbežnému správcovi prináleží odmena. Zákon o konkurze a vyrovnaní v ustanovení § 4 ods. 7 oslobodil od povinnosti platiť preddavok správca dane a likvidátora (likvidátora za splnenia určitých podmienok), z ktorého sa odmena predbežného správcu

uhrádza a zároveň nestanovil, kto v takomto prípade znáša náklady spojené s činnosťou predbežného správcu. Uvedené legislatívne vákuum nemôže byť na ujmu subjektu, ktorý je spod platenia preddavku oslobodený. Naviac uložením takejto povinnosti by sa strácal účel zákona, vyjadrený v ustanovení § 4 ods. 7 ZKV.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistené skutkové zistenia. O omyle v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 4 O. s. p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas a že smeruje proti rozhodnutiam, proti ktorým tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný, mimoriadne dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj uznesenie odvolacieho súdu v ich napadnutej časti a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Z ustanovenia § 4 ods. 7 ZKV vyplýva, že správca dane nemá povinnosť zložiť na účet súdu preddavok na úhradu odmeny predbežného správcu. Už pri podaní návrhu je od tejto povinnosti oslobodený. V zmysle tohto ustanovenia odmena predbežnému správcovi môže byť vyplatená výlučne z preddavku, zloženého podľa § 9a vyhl. č. 493/1991 Zb. Ak teda navrhovateľ nemal povinnosť zložiť na účet súdu preddavok na odmenu predbežného správcu, potom súd nemôže navrhovateľa zaviazať zaplatiť predbežnému správcovi odmenu vo výške 10 000,-- Sk. Táto odmena nemá povahu trov konania (§ 137 O. s. p.). Preto, aj keď predbežný správca má právo na odmenu, v určitých prípadoch mu túto odmenu, nie je možné priznať, keďže priznanie tejto odmeny je závislé od zloženia preddavku na túto odmenu. V danom prípade preddavok zložený nebol, a preto predbežnému správcovi odmenu vo výške 10 000,-- Sk nemožno prisúdiť.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd mimoriadnemu dovolaniu vyhovel v časti, pokiaľ mu bolo navrhnuté zrušiť uznesenia v ich napadnutej časti (§ 243i ods. 2 v spojení s § 243b ods. 2 O. s. p.). Zrušením týchto výrokov pochybenia súdov nižšieho

stupňa sú napravené, a preto dovolací súd v zrušujúcej časti už vec nevrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu